

Lagrådsremiss

Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 26 oktober 2023

Erik Slottnér

Johan Ndure
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås att bestämmelserna om behöriga myndigheter i 2 § lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ska ändras på så sätt att regeringen inte längre ska bestämma vilka som ska vara behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. Det blir upp till varje myndighet och enskilt organ att själv identifiera sig som behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Ändringen föreslås träda i kraft den 1 juli 2024.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	EU:s förordning om en gemensam digital ingång.....	5
5	Bestämmelserna om vilka som är behöriga myndigheter ska tas bort	6
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	9
7	Konsekvenser.....	10
7.1	Konsekvenser för den nationella samordnaren och de behöriga myndigheterna	10
7.2	Övriga konsekvenser	11
8	Författningskommentar	11
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång.....	12
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	13
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian	14

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara *behöriga myndigheter eller* nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara *behöriga myndigheter eller* nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Finansdepartementet har promemorian Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång tagits fram. I promemorian föreslås att bestämmelserna om behöriga myndigheter i 2 § lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ska ändras på så sätt att regeringen inte längre ska bestämma vilka som ska vara behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats och en förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2023/01601).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians lagförslag.

4 EU:s förordning om en gemensam digital ingång

Den 2 oktober 2018 antog Europaparlamentet och rådet förordning (EU) 2018/1724 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (härefter kallad EU-förordningen).

EU-förordningen utgör en del av EU:s strategi för den inre marknaden och den fria rörligheten för människor, varor, tjänster och kapital. Med stöd av EU-förordningen ska en gemensam digital ingång inrättas i syfte att minska den administrativa bördan för privatpersoner och företag när de utövar sin rätt till fri rörlighet och utför ärenden eller bedriver verksamhet över gränserna. Den gemensamma digitala ingången ska integreras i Europeiska kommissionens befintliga portal Ditt Europa och fungera som en central kontaktpunkt där länkar ger tillgång till webbsidor, publicerade på nationell nivå eller EU-nivå, med information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster.

Ansvaret för att uppfylla de skyldigheter som framgår av EU-förordningen vilar på flera aktörer, bl.a. medlemsstaterna, nationella samordnare och behöriga myndigheter. Vilka myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter följer av artikel 3.4 i EU-förordningen. Behörig myndighet definieras där som en myndighet eller ett organ i en medlemsstat som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå och som har ett specifikt ansvar när det gäller den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som omfattas av förordningen. De behöriga myndigheterna är viktiga för att syftet med EU-förordningen ska uppnås, eftersom de i stor utsträckning ansvarar för den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som ska tillgängliggöras via den gemensamma digitala ingången. Även en kommunal myndighet kan vara behörig myndighet enligt EU-förordningen (se artikel 3.4 och prop. 2021/22:66 s. 10 och 11).

EU-förordningen trädde i kraft den 12 december 2018 och ska börja tillämpas stegvis (artikel 39). För kommunala myndigheter inträdde skyldigheten att som behöriga myndigheter bl.a. tillgängliggöra information om och länkar till hjälp- och problemlösningstjänster den 12 december 2022.

5 Bestämmelserna om vilka som är behöriga myndigheter ska tas bort

Regeringens förslag: Regeringen ska inte längre bestämma vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara behöriga myndigheter. Inte heller ska regeringen längre ha rätt att meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som yttrar sig tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget. Till dessa hör *Arbetsförmedlingen, Bolagsverket, Eda kommun, E-hälsomyndigheten, Finansinspektionen, Försäkringskassan, Gällivare kommun, Livsmedelsverket, Malmö kommun, Myndigheten för digital förvaltning, Naturvårdsverket, Pensionsmyndigheten, Polismyndigheten, Region Blekinge, Spelinspektionen, Sveriges advokatsamfund, Transportstyrelsen, Tullverket och Upphandlingsmyndigheten*. Region Blekinge menar att de nuvarande reglerna riskerar att skapa oklarhet eftersom berörda myndigheter förväntar sig ett uttryckligt utpekande från regeringen. Tullverket framhåller att det följer direkt av EU-förordningen att myndigheten är behörig myndighet och att ytterligare reglering därför är onödig. Spelinspektionen lyfter fram att när lagen (1982:636) om anordnande av visst automatspel upphävdes den 1 januari 2023 innebar det att Spelinspektionen inte längre var behörig myndighet enligt EU-förordningen trots att myndigheten fortfarande är utpekad som en sådan. Spelinspektionen menar att detta är ett exempel på den otydlighet som kan uppstå när de nationella bestämmelserna inte överensstämmer med EU-förordningen. Myndigheten för digital förvaltning anser att om förslaget genomförs bör det införas en skyldighet för behöriga myndigheter att informera myndigheten om sina ansvarsområden enligt bilaga I–III i EU-förordningen. Myndigheten anser vidare att om en sådan skyldighet inte införs bör myndighetens uppdrag att tillhandahålla information om behöriga myndigheters ansvarsområde tas bort.

Folkhälsomyndigheten, Region Stockholm och Sveriges kommuner och regioner (SKR) avstyrker förslaget och anför att detta inte kommer att leda till att det blir enklare för myndigheter att bedöma om de är behöriga myndigheter, vilket kan bidra till osäkerhet inte minst bland de kommunala och regionala myndigheterna. Folkhälsomyndigheten och *Tillväxtverket* anser också att det finns en risk att förslaget leder till problem avseende tillämpningen av EU-förordningen. SKR ifrågasätter

om de aktuella gränsöverskridande förfarandena i EU-förordningen är sådana angelägenheter av allmänt intresse som kommuner och regioner får ha hand om enligt kommunallagen (2017:725).

E-hälsomyndigheten och Tillväxtverket anser att det bör övervägas att tydliggöra i respektive myndighets instruktion vilket ansvar myndigheten har enligt EU-förordningen.

Skälen för regeringens förslag

Kompletterande bestämmelser om behörig myndighet

Det huvudsakliga syftet med EU-förordningen är att inrätta en gemensam digital ingång där privatpersoner och företag via länkar enkelt kan nå användbar information, förfaranden samt hjälp- och problemlösnings-tjänster som tillhandahålls av de olika medlemsstaterna. Vilken information och vilka tjänster som ska göras tillgängliga via ingången framgår av EU-förordningen, liksom vilka krav som ställs när det gäller kvalitet, innehåll och funktion. Hur varje medlemsstat organisatoriskt ser till att förordningens krav följs, t.ex. vilka nationella aktörer som ska ansvara för att vissa skyldigheter uppfylls, överlämnas däremot i viss utsträckning till respektive medlemsstat att bestämma.

I lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång finns nationella bestämmelser om behöriga myndigheter. I 2 § anges bl.a. att regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara behöriga myndigheter och att regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. Vid införandet av bestämmelsen angavs att det är viktigt att det är tydligt och transparent vilka myndigheter och enskilda organ som är behöriga myndigheter enligt EU-förordningen och vilka deras respektive ansvarsområden är, inte minst för att dessa aktörer ska kunna planera sin verksamhet (prop. 2021/22:66 s. 11). Det angavs också att en alternativ lösning hade kunnat vara att i stället låta varje myndighet och organ själv identifiera sig som en behörig myndighet utifrån sina respektive verksamhetsområden. En sådan lösning bedömdes dock sakna den långsiktiga stabilitet och förutsägbarhet som krävs för att effektivt uppnå EU-förordningens målsättning.

Arbetet med att kartlägga behöriga myndigheter

Vid införandet av bestämmelserna angavs i propositionen att Myndigheten för digital förvaltning bedriver ett kartläggningsarbete i syfte att identifiera de myndigheter och andra organ vars verksamhetsområden, som de fastställs i författning eller på annat sätt, till någon del sammanfaller med EU-förordningens tillämpningsområde (prop. 2021:22:66 s. 11). I kartläggningsarbetet har myndigheten även samverkat med ett antal kommuner och regioner samt med SKR för att bl.a. fastställa vilken typ av kommunal verksamhet som omfattas av EU-förordningens tillämpningsområde. I propositionen angavs också att kartläggningen indikerar att det finns potentiella behöriga myndigheter i samtliga kommuner och regioner (prop. 2021/22:66 s. 11).

Det har i samband med kartläggningsarbetet kommit fram att det råder oklarhet om huruvida regeringen behöver bestämma vilka myndigheter och enskilda organ som är behöriga enligt EU-förordningen för att dessa ska vara skyldiga att tillämpa den. Det har vidare framförts att rättsläget skulle bli tydligare om bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter togs bort. *Myndigheten för digital förvaltning* menar att det även finns svårigheter med att upprätthålla en aktuell och fullständig förteckning över behöriga myndigheter.

Finns det ett behov av att i nationell lagstiftning tydliggöra vilka som är behöriga myndigheter enligt EU-förordningen?

En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får transformeras till nationell rätt. Det följer redan, som *Tullverket* påpekar, av EU-förordningen vilka som är behöriga myndigheter (artikel 3.4). Det krävs därför inte att regeringen utser behöriga myndigheter för att EU-förordningen ska vara tillämplig i detta avseende. Det avgörande är i stället om myndigheterna och de enskilda organen i fråga utifrån sitt verksamhetsområde, som det fastställs i författning eller på annat sätt, omfattas av tillämpningsområdet för EU-förordningen.

SKR ifrågasätter om de aktuella förfarandena i EU-förordningen är sådana angelägenheter av allmänt intresse som kommuner och regioner får ha hand om enligt kommunallagen. I många sammanhang är en kommun jämställd med exempelvis enskilda rättssubjekt eller statliga myndigheter och som sådan underkastad samma rättsregler som dessa (jfr prop. 1973:90 s. 306 samt prop. 2016/17:171 s. 150 och 151). Det kan t.ex. gälla arbetsmiljölagstiftning eller, som i det här fallet, direkt tillämplig EU-rätt. Av artikel 3.4 i EU-förordningen framgår att den bl.a. omfattar kommuner. Regeringen anser därför, till skillnad från *SKR*, att det står klart att kompetensbestämmelserna i kommunallagen inte utgör ett hinder för kommunerna att tillämpa EU-förordningen.

Syftet med bestämmelserna i 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång är att det ska vara tydligt och transparent vilka myndigheter och enskilda organ som är behöriga myndigheter enligt EU-förordningen, dels för de aktuella myndigheterna, dels för de privatpersoner och företag som är slutanvändare av de tjänster som omfattas av EU-förordningen. De kompletterande bestämmelserna om behöriga myndigheter har däremot som *Myndigheten för digital förvaltning*, *Region Blekinge* och *Spelinspektionen* lyfter fram i stället för tydlighet skapat osäkerhet kring tillämpningen av EU-förordningen. Enligt regeringen bör det därför övervägas om dessa bestämmelser ska tas bort. Det innebär att det skulle vara upp till varje myndighet och enskilt organ att själv identifiera sig som behörig myndighet enligt EU-förordningen. Att ta bort de nationella bestämmelserna skulle, som bl.a. *Folkhälsomyndigheten*, *SKR* och *Tillväxtverket* påpekar, kunna medföra en risk för otidlighet i fråga om vilka myndigheter som är att anse som behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. Det kan också tänkas leda till en ökad börda för den nationella samordnaren att utföra sina uppgifter enligt EU-förordningen (jfr prop. 2021/22:66 s. 16 och 17). Vid tillämp-

ningen av bestämmelserna har det dock visat sig att nackdelarna är fler än fördelarna, varför det enligt regeringens bedömning finns skäl att göra den föreslagna ändringen. Att i stället ange vilka myndigheter som är behöriga myndigheter i respektive myndighets instruktion, som Tillväxtverket och *E-hälsomyndigheten* föreslår, skulle för myndigheterna i praktiken inte innebära någon ändring från dagens ordning.

Sammanfattningsvis föreslår därför regeringen att 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ändras på så sätt att de bestämmelser som dels innebär att regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara behöriga myndigheter, dels bemyndigar regeringen att meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter tas bort.

Att, som Myndigheten för digital förvaltning för fram, överväga att införa en skyldighet för behöriga myndigheter att informera myndigheten om sina ansvarsområden enligt bilaga I–III i EU-förordningen eller att ta bort myndighetens uppdrag att tillhandahålla information om behöriga myndigheters ansvarsområde ligger utanför detta lagstiftningsärendet.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

<p>Regeringens förslag: Ändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2024. Bedömning: Några övergångsbestämmelser behövs inte.</p>
--

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna som yttrar sig tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget och bedömningen.

Sveriges kommuner och regioner (SKR) anser att det behövs övergångsbestämmelser, för att kommuner och regioner ska kunna leva upp till kraven i EU-förordningen till den 1 juli 2024.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: De föreslagna ändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 juli 2024.

Eftersom skyldigheten för kommunala myndigheter att bl.a. tillgängliggöra information som behöriga myndigheter inträdde den 12 december 2022 bedömer regeringen, till skillnad från *SKR*, att det inte finns något behov av övergångsbestämmelser.

7 Konsekvenser

7.1 Konsekvenser för den nationella samordnaren och de behöriga myndigheterna

Förslaget innebär att regeringen inte längre kommer att bestämma vilka myndigheter och enskilda organ som är behöriga myndigheter enligt EU-förordningen.

Enligt artikel 28 i EU-förordningen ska varje medlemsstat utse en nationell samordnare som bl.a. ska fungera som kontaktpunkt för alla frågor som rör ingången. Enligt 2 § förordningen (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång är Myndigheten för digital förvaltning nationell samordnare. Eftersom förslaget innebär att de behöriga myndigheterna inte längre kommer att pekats ut i den nationella lagstiftningen kommer samordningsansvaret sannolikt initialt att bli mer omfattande. Det kan också medföra en ökad börda med att uppnå en effektiv och ändamålsenlig efterlevnad av EU-förordningen. Denna bedöms i praktiken bli liten, eftersom de behöriga myndigheterna redan bör vara införstådda med att de ska tillämpa EU-förordningen. Uppdraget som nationell samordnare kan enligt regeringens bedömning dock inledningsvis innebära vissa tillfälliga merkostnader. Dessa bedöms rymmas inom den tidigare beviljade finansieringen som Myndigheten för digital förvaltning har fått inom ramen för regeringsuppdraget att vara nationell samordnare. Förslaget medför i övrigt inte någon finansiering för Myndigheten för digital förvaltning eftersom det inte innebär några ytterligare uppgifter.

Tillväxtverket menar att konsekvenserna av förslaget kan bli en ökad otydlighet i fråga om förordningens tillämpning, vilket främst kommer att påverka de företag och medborgare som förordningen är till för. Enligt regeringens bedömning har den nuvarande ordningen där regeringen bestämmer vilka myndigheter och enskilda organ som är behöriga myndigheter skapat otydlighet och osäkerhet om vilka som är behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. Samtidigt har dessa varit skyldiga att redan i dag tillämpa EU-förordningen. Den föreslagna förändringen kommer enligt regeringens bedömning sammantaget att leda till ökad tydlighet i förhållande till vilka skyldigheter som följer av EU-förordningen avseende vilka myndigheter som är behöriga myndigheter. Enligt regeringens uppfattning är en sådan förändring till fördel för samtliga aktörer som har att tillämpa eller påverkas av bestämmelserna i EU-förordningen.

SKR anför att den kommunala finansieringsprincipen är tillämplig och *Region Stockholm* anser att det är angeläget att eventuellt tillkommande arbetsuppgifter för kommunerna får statlig finansiering. Den kommunala finansieringsprincipen aktualiseras när nya uppgifter som innebär ökade kostnader läggs på kommunsektorn. Regeringen bedömer att förslaget inte innebär några ytterligare skyldigheter för de behöriga myndigheterna än de som redan framgår av EU-förordningen (se avsnitt 5). Finansieringsprincipen är därför inte tillämplig. Förslaget påverkar inte heller den kommunala självstyrelsen.

7.2 Övriga konsekvenser

Regeringen bedömer att förslaget inte har någon betydelse för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet, för sysselsättningen och offentlig service i olika delar av landet, för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företags, för jämställdheten mellan kvinnor och män eller för möjligheten att nå de integrationspolitiska målen. Förslaget bedöms inte leda till några offentligfinansiella effekter. Förslaget påverkar inte tillämpningen av EU-förordningen och bedöms i övrigt vara förenligt med EU-rätten. *Kommerskollegium* instämmer i bedömningen att förslaget är förenligt med EU-rätten och bedömer att förslaget inte aktualiserar EU:s anmälningsprocedurer för varor och tjänster som myndigheten administrerar.

8 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång

2 § Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Paragrafen innehåller bl.a. ett bemyndigande för regeringen att meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen (se prop. 2021/22:66 s. 19 och 20). Övervägandena finns i avsnitt 5.

Paragrafen ändras på så sätt att det inte längre anges att regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara behöriga myndigheter. Även bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter tas bort. Vilka de behöriga myndigheterna är följer av artikel 3.4 i EU-förordningen.

Sammanfattning av promemorian Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om en gemensam digital ingång

Enligt lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång bestämmer regeringen vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. Enligt lagen får regeringen även meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara behöriga myndigheter. Det har framstått som oklart om regeringen behöver bestämma vilka myndigheter och enskilda organ som är behöriga enligt EU-förordningen för att dessa ska vara skyldiga att tillämpa den. Av EU-förordningen framgår det redan vilka som är att anse som behöriga myndigheter.

I promemorian föreslås därför att bestämmelserna om behöriga myndigheter i 2 § lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ska ändras på så sätt att regeringen inte längre ska bestämma vilka som ska vara behöriga myndigheter enligt EU-förordningen. Det ska i stället vara upp till varje myndighet och enskilt organ att själv identifiera sig som behörig myndighet enligt EU-förordningen. Som en följd av ändringen i lagen föreslås att bilagan till förordningen (2022:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ska upphöra och att hänvisningen i förordningen till bilagan tas bort.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2024.

Förslag till lag om ändring i lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2022:126) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om en gemensam digital ingång ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara *behöriga myndigheter eller* nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara *behöriga myndigheter eller* nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Regeringen bestämmer vilka förvaltningsmyndigheter under regeringen som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilka kommunala myndigheter och enskilda organ som ska vara nationella samordnare enligt EU-förordningen och vilka uppgifter som en samordnare ska ha enligt artikel 28.1 i EU-förordningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2024.

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian

Efter remiss har yttranden kommit in från Arbetsförmedlingen, Arbetsmiljöverket, Bolagsverket, Boverket, Centrala studiestödsnämnden, Diskrimineringsombudsmannen, Eda kommun, E-hälsomyndigheten, Elsäkerhetsverket, Energimarknadsinspektionen, Fastighetsmäklarinspektionen, Finansinspektionen, Folkhälsomyndigheten, Försäkringskassan, Gällivare kommun, Haninge kommun, Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, Inspektionen för vård och omsorg, Integritetsskyddsmyndigheten, Karlskrona kommun, Kemikalieinspektionen, Kommerskollegium, Konsumentverket, Lantmäteriet, Livsmedelsverket, Läke- medelsverket, Länsstyrelsen i Gotlands län, Länsstyrelsen i Uppsala län, Länsstyrelsen i Västra Götalands län, Malmö kommun, Migrationsverket, Myndigheten för digital förvaltning, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Myndigheten för yrkeshögskolan, Naturvårdsverket, Patent- och registreringsverket, Patentombudsämnden, Pensionsmyndigheten, Polismyndigheten, Post- och telestyrelsen, Region Blekinge, Region Norrbotten, Region Stockholm, Riksantikvarieämbetet, Riksarkivet, Sjöfartsverket, Skatteverket, Skellefteå kommun, Skogsstyrelsen, Smedjebackens kommun, Socialstyrelsen, Spelinspektionen, Statens energimyndighet, Statens jordbruksverk, Statens medieråd, Statens skolinspektion, Statens skolverk, Stenungsunds kommun, Strålsäkerhetsmyndigheten, Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac), Sveriges advokatsamfund, Sveriges a-kassor, Sveriges kommuner och regioner, Tillväxtverket, Trafikverket, Transportstyrelsen, Tullverket, Universitets- och högskolerådet, Upphandlingsmyndigheten, Valmyndigheten och Vännäs kommun.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Burlövs kommun, Exportkreditnämnden, Flens kommun, Göteborgs kommun, Jokkmokk kommun, Kammarkollegiet, Kristianstads kommun, Lindesbergs kommun, Lycksele kommun, Nordanstigs kommun, Nyköpings kommun, Nässjö kommun, Orsa kommun, Patentombudsämnden, Perstorps kommun, Region Skåne, Region Värmland, Skurups kommun, Skövde kommun, SOS Alarm Sverige AB, Statistiska centralbyrån, Stockholms kommun, Sundbybergs kommun, Svenska institutet, Svenskt näringsliv, Säffle kommun, Telekområdgivarna, Varbergs kommun, Vimmerby kommun, Åmåls kommun och Östersunds kommun.